

мощъ а най-послѣ като яре го заклали, а овцѣтъ и стоката му разграбили.

Двама турци отъ Ст. Загорскитѣ села, уловили единъ познать на тѣхъ бѣлгаринъ на име Марко, тоже селянинъ, повалили го на земята и го заклали. Послѣ го закачили пѣдъ единъ дюгенъ на стрѣхата и викали: „Хаа! Марковото месо е евтино, една ока петь пари“. Рѣзали на кжсове и изъ улицата хвъргали.

Въ лозята Османица (сега Гебранъ-махала), на една круша билъ закованъ съ гвоздei на ржцѣтъ и краката единъ мжжъ и слѣдъ освобождението намѣрили голитѣ кости.

Сали Дерлиоглу съ свои двама другари отишъ въ кжшата на съсѣда си Черенъ Коля, уловили го и въ двора на една черница по ржцѣтъ и краката го заковали.

На крушата въ една нива (сега дворъ на Коле Суровчето), имало закачени нѣколко кожи отъ хора съ сено пълни.

Жельо Ивановъ при избѣгванието си изъ Ст.-Загора съ много мжже, жени и дѣца, между които билъ и Х. Славе отъ Саллабашовитѣ, едъръ и пъленъ човѣкъ, застигнати отъ черкези и башибозуци и обградени, тамо пренощували а сутренъ закарани на Аязма-байръ гдѣто по бадемитѣ висѣли около 20 д. мжже, жени и дѣца а нѣкои и съ краката нагорѣ.

Моне Петковъ който билъ скритъ на тавана въ една кжща около моста на Горчивата-чешма, слѣдъ два дена видѣлъ единъ раненъ опълченецъ когото турцитѣ докарали на моста, вързали му ржцѣтъ, завдигнали сухи трѣнѣ отъ плета на грбишата, нахлули ги на главата му, насили газъ и ги запалили, а 7 души съ насочени къмъ него пушки вардили. Опълченецъ изгорѣлъ и никаквъ гласъ неиздалъ.

На 70 годишния старецъ дядо Дянка черепътъ разрѣзали и мозъкътъ му съ клечка извадили, като че нѣкаква медицинска операция правили.

Стояна Стойчева отъ с. Сарж-Гmailъ като немогла да извади бѣрже сребърната си гривна, турцитѣ ѝ прерѣзали ржката и закарали въ лагера, а послѣ наедно съ другите жени испратиха въ Одринъ, гдѣто и умрѣла отъ болки.

Енчо Славовъ отъ сѫщото село билъ въ домътъ на свѧш. Стайя и като сполучилъ да избѣгне, видѣлъ въ една кжща мжжъ и жена заголени, членовете имъ отрѣзани и поставени върху имъ за поругание.